

Loven fremsattes og behandledes i folketinget sammen med de nedenfor omtalte love om *ændring i lov om byplaner* og om *ændring i byggelov for købstæderne og landet*. (Byggeri i det åbne land).

Disse tre love, der udgør en helhed, var det første led i en række lovforslag, som regeringen i folketingsårets løb fremsatte til en *jordlovsreform*.

Ved fremsættelsen af lovforslagene udtalte *boligministeren*, at regeringen havde opstillet den målsætning for en lovreform, at der derved skulle tilvejebringes et øget udbud af byggemodne og bymodne grunde for herved at bidrage til en standsning af stigningen i grundpriserne, at den bymæssige udvikling burde foregå under størst mulig udnyttelse af de offentlige investeringer i bygge- og bymodning, at jordspekulationen modvirkedes, at lands- og egnsplanlægningen måtte styrkes samtidig med, at der som led i kommunalreformen indledtes en decentralisering af den daglige administration og en forenkling og rationalisering af både lovgivningen og administrationen, at saneringsaktiviteten og byfornyelsen måtte fremmes, og at de landskabelige værdier i vort land sikredes.

En del af denne målsætning kunne efter ministerens mening realiseres ved gennemførelse af lovforslaget om by- og landzoner. Andre led i reformen ville være genfremsættelse af naturfredningslovforslaget, forslag til ændringer i vurderings- og beskatningsreglerne vedrørende fast ejendom og forslag til indførelse af en pligt for ejere af ejendomme over en vis størrelse til at tilbyde ejendommen til kommunen, førend den måtte afhændes til anden side. Endvidere ville regeringen senere fremkomme med et forslag til forenkling af byplan- og bygningslovgivningen baseret på den kommende nye kommunestruktur.

Ministeren betonede, at samfundets investeringer i bygge- og bymodning var meget betydelige. Det var derfor strengt nødvendigt at økonomisere mest muligt med disse udgifter i videste forstand. For at opnå den bedst mulige udnyttelse af disse meget kostbare investeringer måtte byudviklingen nødvendigvis planlægges på længere sigt.

Ministeren understregede vigtigheden af, at de arealer, der ved en byudviklingsplanlægning udses til at optage den kommende bymæssige bebyggelse, har tilstrækkelig rummelighed. Han henviste til lovforslagets regler herom.

Ved 1. *behandlingen* udtalte *Kaj Andresen* (S), at der kun var tale om et bidrag og ikke som i 1963 om en samlet jordreform. Jordlovgivningen var en helhed og måtte ses i sammenhæng, og den stykvisse fremsættelse gav ingen mulighed for en sammenhængende vurdering. Han var i øvrigt enig i en række af lovforslagets principper, som også havde været indeholdt i den tidligere regerings planlægningsarbejde.

Han fremhævede i øvrigt, at effektiviteten af lovgivningen